

HEM TINGUT UN MATÍ MOLT PLE ,

HAN RESSONAT EN TOTS NOSALTRES ELS ASPECTES MÉS IMPORTANTS QUE VAN CONFIGURAR D'UNA MANERA I D'UNA ALTRA TOT ALLÒ QUE VA SER NORMAL EN LA VIDA DE L'ÓSCAR

***EL SEU COMPROMÍS AMB LA VIDA ALS BARRIS I AMB LA GENT TREBALLADORA, POSANT LES PERSONES AL CENTRE**

*** FENT DEL SEU TREBALL UN PERIODISME HONEST I ÚTIL, COM A EINA PER EXPLICAR LA REALITAT AMB RIGOR I CONTRIBUIR A TRANSFORMAR AQUESTA REALITAT**

***ELS VALORS QUE EL VAN ANAR CONSTRUINT COM A PERSONA**

ENS HEU DEMANAT, A L'ENCARNA I A MÍ, UNES PARAULES DE TESTIMONI- CLOENDA-PREGÀRIA

Tot això que hem vivenciat, recordat i interioritzat, en la vida de l'Óscar, no ha estat perquè sí. Tots som fruit d'un moment històric i eclesial que va canviar el nostre concepte de ser present en el nostre entorn i que va fer que la fe no fos un acte d'Església, de costum o de tradicions familiars. Les Concepcionistes vam començar a caminar i a créixer en la fe amb els joves, a través de Moviments que van anar aterrant als barris obrers, nosaltres primer a través de la JOBAC i el MIJAC i després en la integració en la JOC com a consiliàries.

Des de l'any 1960 unes monges nostres Neus Puig, Maria Estrany i Emília Mora s'havien fet presents a la Trinitat Nova, el rector Joan Armengol i el seu vicari Joaquim Vilardell, juntament amb la gent del barri estaven entossudits amb la construcció d'un barracó de fusta per poder iniciar escola amb tota aquella canalla i s'hi van quedar a viure en un pis del carrer Aiguablava, fent de mestres.

Les coses no eren fàcils en aquells temps, això de viure en un barri pobre, d'immigració, fora del convent, a les afores de la ciutat no era una cosa que s'entengués amb facilitat. Al cap d'uns anys les nostres superiores les van obligar a marxar.

Tots sabeu, els que esteu aquí, que el tema de les opcions, no és clar i rectilini des del principi, però que el voler ser fidel a la intuïció d'una resposta diferent, al servei de la causa del Regne, es va definint amb el temps.

Elles es van tornar a fer presents a la Trinitat Vella, aquesta vegada sí, en un pis al carrer del Turó de la Trinitat. Nosaltres a Ciutat Meridiana i Torre Baró, altres a Mataró, Cirera; al Prat de Llobregat...

Avui és un dia d'Acció de gràcies per la vida de l'Óscar i de tots nosaltres que no volem fer de la fe un carnet com el de qualsevol entitat. Volem implicar-nos en la vida de la gent i continuem marcant un subratllat al costat dels vulnerables, en sortida, desinstal·lant-nos, perquè aquesta és la nostra manera de ser cristians, sense imposicions i creant impactes positius en el nostre entorn que avui és multicultural, amb diversitat racial, amb presències religioses diferents i amb una gran tasca de treballar plegats per la justícia, la dignitat i la llibertat.

Aquesta trobada està emmarcada en la celebració de la Pasqua que te implícit un gran missatge: CRIST HA RESSUSCITAT I ÉS VIU ENTRE NOSALTRES! Quant ens consta d'entendre i quantes paraules escrivim donant voltes a no sé quina cosa que volem entendre, com en un somni diferent. El fenomen de la Resurrecció en les nostres Esglésies no el sabem explicar i tots els textos ens diuen el mateix: **pels deixebles, l'experiència pasqual, sí que va**

ser un fet històric. Ell és viu entre nosaltres i cada vegada que dos o més esteu reunits en el meu nom, jo estic enmig vostre.

Ell és per la Comunitat font de Vida, referència i factor d'unitat. No cal esperar la fi dels temps.

Demanem al Senyor que entenguem, com l'Óscar, que viure en Crist Ressuscitat és formar part dels que, havent viscut els ensenyaments de Jesús i havent tingut l'experiència de la Resurrecció, donem testimoni de la seva vida i en fem donació de tot el que d'Ell hem rebut.

Ciutat Meridiana, Barcelona, 25 Abril 2026

Encarna Luna i Josefina Ramos MIC